

דברי הכפר

איכה תוכל צפור יחידה
לשאט את כל השמים
על כנפיים
רפות
מעל לשממה?
הם גדללים וכחולים
מוטלים על כנפיה
הם עומדים בכוח מזמורה.
לאה גולדברג
"בהרי ירושלים"

כ"ד בשבת תשל"ז

14 בינואר 77

מס' 494

כפר הנשיא

ומה נשמע אצלנו?

* שוב נחזיר במזג אויר (כמעט כמו האנגלים!?)

אן איך אפשר שלא כשקור כלבים פוקד אותנו

ומסליבנו שלג? בשבוע יער ירד בהרי נפתלי

וכמובן בחרמון ומעט גם בגולן. ילדינו ומחנכיהם

תפסו יחמה ובו במקום הזמינו רכב ונסעו לכנען.

שכתב השלג אמנם לא היחד עבה במיוחד - אך

ההנאה הייתה רבה.

* יהודה ומיקי עדר נסעו לבוסטון ארה"ב השבוע.

יהודה התקבל כחלמיד המכללה למוסיקה וגם מיקי

מקווה ללמוד ואולי גם להופיע. ברכותינו מלוות

אותם.

* ברוב עם נחוג יום הולדתו ה-75 של סבא פרנק

ביום א' במועדון החברים. בתצלום מוניע סבא

פרנק בתור מורה צעיר בגרמניה. חשבון מהיר

מראה שתלמידיו מיושבים שלובי זרוע על ספסלי

כתה א' - ב' הם היום בשנות ה-50 שלהם!!

* גבור השבוע ללא ספק הוא חברנו לוי גניסלב.

כי מי ידע שחברנו השקט הנחבא אל הכלים - סוכן

ומרגל היה?? כן, כן, כל זה ועוד למדנו

בתכנית של ליל שבת "חפשי את המסמך" יהוכנה

לפי כל החוקים של אותו חידון בטלויזיה.

"איי האדמה המהולל שהודש מבצרו של סיסרא"

הלא הוא הלל לנדסמן שפעל רבות בחצור הגלילית.

"שהתנסה ברותחין" - הלא הוא אדם בן חנוך

(שקבל בזמנו כוויות קשות מחלב רותח). "הטורקי

הנודד" - כמובן אדי. והמסמך כולו היה בצריף

החרבות לשעבר "שהתאבן בגלגולו האחרון לצלילי

ברבור הנחל" (אלידה ירדן).

בקצור - נהנינו מהכנית מתוחכמת וערוכה יפה -

תודות לישראל א. ג'ק גולן, יצחק עדר,

אריאל סינה ויחד העורכים.

* חדוש נאה במכבסה הם הכלסים החדשים

והציורים - מעטה ידי עוזריו של ג'ים. היום

אפילו אנאלפבית יכול לזרוק את הכביסה

בלי להתבלבל בתאים.

* ולבסוף נפלה טעות בדו"ח על הבחירות

שהדפסנו בשבוע שעבר. נדפס ששש. נבחרה

לועדת בריאות וצריך להיות שש בן צבי.

* ונשאר לנו רק לאחל לכל בית כפר הנשיא

שבת שלום ומבורך !!

ח ש מ ל

ברצוני להביע את התנצלותי העמוקה, הרחבה

והמסוגנת על:-

- שביום ה' יעבר (6.1.77) לא הייתה הפסקת

חשמל בשכון מערב!

אנו מבטיחים לא לחזור על טעות זאת בשנית.

- הפעם הכפול של תלית מודעות באנגלית -

שפת עכו"ם - וכתיבתן בשגיעוט כתיב!

- החטא החמור של הסעיית הצבור בשם

"שכון מערב" - הכוון המדויק הוא כמה

מעלות צפונה מן המערב האמיתי!!

לצדקתי ולצדקת החימליה יאמר, שיצאנו

זכאים מיריבת המזכירות למרות שלא האשמנו

בדבר!!!

נ.ב. האפטשי! לביאות!! תודה!!!

ה. אלמן.

דו"ח מועדון הגיל הרך

1. סוף סוף מופיע דו"ח ועדת גיל הרך ואחכם הסליחה על האיחור, כמו שתמיד אומרים: "אף פעם לא מאוחר"!!!
הרבה שינויים התחוללו בבתי הילדים מאז הדו"ח האחרון. השינוי הגדול ביותר והמהפכני לגבינו היה הפרדת התאומות של ועינת. עינת היו בפעוטון "בולבול", כאשר חוג המטפלות נפגש עם גילה ניר מאילת השחר, הועלתה השאלה לגבי הפרדת התאומות והיא מאוד המליצה, ואמרה לחשוב מאוד להפרידן, וככל אחת תהיה בבית אחר. אחרי המלצה זו נסענו להחיעץ במחלקת גיל הרך באיחוד, וגם הם מאוד המליצו ועוד הוסיפו לחשוב להפריד ביניהן מה שיותר מהר. מיד לאחר מכן הפרדנו ביניהן. עינת נחארה ב"בולבול", ועברו לאותו פעוטון שניים מהצד של פרנקי. של עברה לצד של פרנקי, וכל הקבוצה הזו זזה ל"צופית", ליד הקבוצה של חנה מסר.
2. השבוע אנו נפרדים מגל גינת ומאחלים לה קליטה מהירה בגרופית, ומאוד מצפים לראותה מבקרת אותנו.
3. הוחלט על העברת פעוטון נרקיס לגן בחודש יוני.
4. הוחלט על קיום "יום הילד" במחכונת אחרת. זה יתבצע כ-"ירחון הילד". אחראיות על המבצע הן רובין ומעין. כל זה יתקיים לקראת סוף ינואר. הודעות בנדון עוד תבואנה. (זה זה)
בזה אנו מודיעים:
תתקיים פגישת מטפלות כפר הנשיא כולן על הנושא "ירחון הילד" ביום חמישי בשבוע הבא בגן רימון בשעה 2100.
אנו מבקשים בכל לשון של בקשה מכולן להשתתף בישיבה.
5. קבלנו תרומות בסך - 600. לממלכתה של שרה דבולט, ואנו מתכוננים לקנות פטיפון נוסף לפעוטונים. בזה אנו רוצים להודות למפתחה של שרה.
6. ולבסוף אנחנו פונים הניה לכל החברים, כל מי שראה או יודע על מקום המצאותה של עגלת האוכל של פעוטון נרקיס שנעלמה באופן מסתורי ביותר (השם כתוב על העגלה), יודיע או יחזיר את העגלה למקומה. עגלה זו קנינו איתקד לכל בתי הילדים וזה מקשה מאוד על המטפלות כשהיא איננה.

ילד ירחון - שבוע = ירחון הילד

היה היו פעם, לפני הרבה ימים - אבא ואמא - ולהם הרבה ילדים.....

אמא אמרה לאבא: "בוא נעשה שמח לילדים, ויחוגו את "יום הילד" ברב עם והמוץ -

באמת היה נהדר!

שנה אחרי שנה עברה והמטיבה ג' כחה, והשמחה דעכה.

ואז מטפלת למטפלת אמרה: בואי נעשה שמח לילדי - וגם להורים!

הן י בו וחיבו ודגרו - והופ... "ירחון הילד" בוקע לאנר העולם.

בציוץ ראיון נשמע:

- הרצאות לונות - לגילים שונים.

- סרטונים - מרחיבי דעת.

- חוגים מעשיים * מתנה לילד שלך.

* מטפלות מחקנות כמו ידן.

* הורים מחקנים משפצים, ממציאים חצרות בתי הילדים.

- חוגי דיון * גיל הרך.

* גיל בית ספר/מקדמי

* גיל נעורים.

- טיול ילדים - הורים - פיקניק.

- בובסרון.

- הצגת הפתעה נהדרת.

- סרטים לילדים.

- ויצירה עצמית בגנים/ יום הפוך להורים.

הסבר מפורט על כל פעילות יבוא בוקדם!!!!!!

" י ל נ ו ב י ח ד "

4.

צהור ברכות

מכל טוב!
מדינת ישראל
משרד החינוך
מחלקת חממות
מדינת ישראל
משרד החינוך

22.1 עמר כהן
23.1 לני רעז
- רוי בוסקילה

21.1 עדנה וג'רי קלמן

17.1 ב'רי קלמן
- שריה וולפין
19.1 רות גולן
20.1 צביה כץ
- עפר ניצן
21.1 בקי ארנברג
22.1 חיים מעין

לכית כפר הנשיא
חודה רבה על המתנות היפות
שלחתם לנו לחג החנוכה
חג אורים שמח
עודד ושרון ליפא

לכל בית כפר הנשיא
הרבה תודות
על העזרה והברכות והמתנות שקיבלנו
תודה ולהתראות
מגלית, נעמי ופרץ

זה אכפת לי...

לא ניתן לספר, לכתוב או להפנות תשומת לב הציבור לכל מקרה של אי-צדק או שגיאה
בניהול חיי ישובנו, אך הפעם כואב לי כל-כך שאני רוצה לצעוק בקולי קולות כדי שכולם ישמעו.

בבוקר יום א' השבוע, נסגרה דלת האוטובוס לפני שכולם הספיקו לעלות. אחד הילדים
אפילו עמד עם רגל אחת על המדרגות. לילדים שנשארו במגרש החנייה לא ניתן שום הסבר למעשה,
וכמובן אחרו לבית-הספר.

חקרתי את העניין ושמעתי כל מיני סיבות:

1. זה זמן רב שהילדים (לאו דוקא אותם הילדים שאחרו, אלא הילדים בכלל) מתעכבים בבוקר,
ושעת יציאת האוטובוס (בפועל) נעשית יותר ויותר מאוחרת;
2. האוטובוס צריך להגיע לראש-פינה לפני שהאוטובוס לנווה-צאלים עובר;
3. המורים החליטו לבצע פעולה חינוכית.

מה שקרה בודאי מלמד אותנו לקחים רבים, ואני התחלתי לשאול את עצמי שאלות מסוימות:
ראשית, חינוך הילדים שלנו - הם בודאי למדו מאם לא יגיעו בזמן, לא יתפסו את האוטובוס.
אולי למדו גם שצריכת דלת בזעם היא דבר טוב. אני שואלת את עצמי אם לא היה עדיף להודיע
לילדים, הורים, מורים ומחנכים ב"דברי הכפר" שדלת האוטובוס תסגר בדיוק בשעה 6.50, אפילו
אם משהו עומד עם רגל אחת על המדרגות! דין מורים כדין ילדים....

אני מסכימה בכל ליבי שהאוטובוס צריך לצאת בזמן, אבל האם זאת הדרך החינוכית
הנכונה והרצויה? אני מסילה ספק בחברתנו "המתקדמת". לאן אנו מתקדמים? אולי אל יעילות
מירבית בכל מחיר?

באותן הללי המסיבה הספרייה למשך חודשים ושנה, עם עלייה קטנה במספר הבקורים והספרים שהושאלו. אמנם היתה תקופה של חודשיים (מאי-יוני) שבה היתה ירידה די משמעותית במספר הקוראים. אחרי בדיקה מצאנו, שזאת התקופה הראשונה שבה חברים קבלו מקלטי טלוויזיה לבתים! אחרי חודשיים התגברנו, ומספר הקוראים חזר לקדמותו. נעבור לקצת סטטיסטיקה. המספרים בסוגריים מציינים ספרים (לרוב ספרי-כיס) שכרתי בעצמי.

ספרים שנרכשו השנה, בהשוואה לשנים קודמות

עברית	אנגלית
1974 454 (76)	793 (477)
1975 490 (49)	794 (575)
1976 462 (53)	1,010 (872)

למעשה הכנסנו השנה רק 138 ספרים באנגלית בכריכה קשה מקורית; והסיבה היא יוקר הספר הכרוך. המחיר הממוצע של ספר נע בין 3.50 - 4.00 ל"ש!
חלק די גדול (בערך 40%) מהספרים שהכנסנו הם מתנות, בעיקר מחברי שהם בוגרי תנועת "הבונים". מדי פעם אנחנו מקבלים חבילות מקנדה - גם אלה מבוגרת התנועה.

מספר המבקרים בספריה (נער וחברים)

1974 - 6346
1975 - 6326
1976 - 6373

מספרים אלה מראים על היציבות במספר הבקורים בספריה.

ס"ה ספרים שהושאלו:

עברית	אנגלית
1974 3,691	11,068
1975 3,895	11,042
1976 4,010	11,179

ספריית העיון - הוספנו השנה 168 ספר, עברית - 139, אנגלית - 29. כאן אין לי, לזאבוני, מספרים להשוואה.

ס"ה הספרים בספריה בסוף 1976 - 18,595 - מחולקים כדלקמן:

עברית	אנגלית
מפריה כללית 6,656	9,788
ספריית עיון 1,991	160
8,647	9,948

בהקשר לאמור למעלה על ספרי-כיס, אני רוצה להזכיר לחברים שספר כיס כרוך פחות חזק מספר בכריכה קשה, ויש להתייחס אליו במידה מסוימת של עדינות. ספר כיס שאני נאלץ לכרך פעם שנייה יהיה יותר קשה לקריאה.

מאז שיש אפשרות להחליף ספרים במשך היום, גדל מספר החברים המנצלים שרות נוסף זה משבוע לשבוע.

קריאה נעימה,

קבלת שבת (הצעות לשיפור)

לפני כחודש ימים התכנסו כ-10 חברים במשרד המזכירה בכוונה לנצל את נסיונם בטיפול בהיבטים דוניים של קבלת השבת, לשיפור כל מה ששייך לנושא: הסכס, הגשת האוכל, מקומות ישיבה ובעיות טכניות דונות כגון המחסור בסכו"ם. כיוון שהאקונומית לא יכלה להסתתף באותה ישיבה הוטל על כותב שורות אילו לשוחח אתה על הצעות ורק אם תורג תמימות דעים ביחס לרוב ההצעות להביאן בפני החברה בדפי העלון. ההסכמה בכל הנקודות היתה מלאה וסיבת אחרת פרסום מדו"ח נעוצה רק בבעיות שהמקום והזמן גרמן.

הסכס ותוכנה

באותה ישיבה לא הושמעה ביקורת על חוכן הסכס אבל כן קבלו על רמת ההקראה של הקריינים. הוצע לחרגל את קריאת הטקסט לפני ליל שבת או לסמוך רק על צוות קריינים מנוסה. (מאז פנו אלי חברים אחדים שטענו ששפת ה"אגדה" אינה מוכנת ויש על כן למעט בדימוסה...).

מחסור במנות

צוין בישיבה כי מינימום של מנות שדרוש כדי שכל אחד יקבל מנה אחת ושחיללים השוהים בחופשת בית יקבלו שתיים. מינימום זה הוא 660 מנות סה"כ. האקונומית קובעת שהיא מכינה 680 מנות (אחרי שהוריצו מנות לדיאסה) ושאת הבעיות היא התיחסות כל מגזרי האוכלוסיה לעוף, שניצל וכו', בסרם מגיע האוכל להגשה. כאן נתבקשתי להדגיש שגם אלה שאוכלים בבית וגם אלה שאינם חיללים מתבקשים להתייחס בהבנה לבעיות ארוחה משותפת ולא להגזים בלקיחה.

מנת "במקום"

בעיני הועדה לא שווה ה"במקום" למנה הרגילה באיכות, וחסר גוון ודמיון. יש להפקיד את חלוקתו בידי מבוגר או ילד אחראי ולדאוג שתחילה יקבלו צמחונים ואלה שמסיבות דונות אינם אוכלים עוף או בשר. רצוי שמספר מנות הבמקום גם לא יפול תחת מינימום סביר. הוצע גם לנהוג לפי רשימה שמית של מקבלי מנה זו.

חלוקת המנות

הוצע בהסכמה מלאה שיושמו רק 6 מנות עוף על צלחת ההגיה (מבטלות מתבקשות לזים לב להבא). הסבה: יש הרבה שולחנות שבהם מקומות ריקים ולא כדאי לחלק יותר מנות מן הדרור. תעמוד עגלה עם מלאי לאותם שולחנות שיש בהם מספר גדול של סועדים מן המנות בצלחות ההגשה. על האחראים לדאוג לחלוקת המלאי מיד עם גמר חלוקת העוף.

סכו"ם

אין אף אחר שנהנה מלאכול בסכו"ם פלסטיץ האקונומית מתכוונת להפסיק את הנוהג של קניית סכו"ם פעמיים בשנה ולקנות כמות מסוימת של חודש. בכל זאת קיה לחזות שנחסל לגמרי את הסכו"ם הפלסטי אבל גם כאן שמירה על הקיים תועיל לכלל.

יש המשך....

(המשך: קבלת שבת (הצעות לשיפור))

מקומות ישיבה

נדחתה המחלבה לגשת לשתי משמרות - של חסידי קבלת שבת ושל מתנגדי קבלת שבת - למרות הגדול האוכלוסייה המתמיד מעמיד בסכנה כל ארוחה מיוחדת. יש מספיק מקומות ישיבה והבעיה של מרחק הולם בין יורות השולחנות נחת לפתירה אם יקפיד צוות חדר האוכל.

בעית המקהלה המדברת שמחוץ לחדר האוכל

אפילו אם כל אחד מדבר בשקט, הרעש נקלט במיקרופונים. הוצע טיעולו כל מי שיפסו איננה בטכס קצר זה למועדון וש ידבר כמה מירצה וללא השלכת הס. האחראי לקבלת שבת יודיע לבאי המועדון מיד עם גמר הטכס. כאן רצוי להדגיש שהסובלנות מהייבת לא רק את הרוב שרוצה בקבלת שבת אלא גם אלה שאינם אוהבים אותה.

אני מקווה שהפרטים שלשמתי כאן אכן מספקים את דעת הועדה והאקונומית.

אריק.

$\pi \pi \pi \pi \pi \pi \pi \pi \pi \pi \pi \pi \pi \pi \pi \pi$

לקראת האסיפה במוצ"ש 15.1.77

על סדר היום:

1. קבלה לחברות - אודי וגנר. בחירות: מרכז ו. בנים; הצעת ו. הצעות: מיכאל דוארי.
2. בקשת המפעל לאשר לאורי שובל ללמוד 4 שנים בחל חי (הסבר ע"י קולין).
3. בקשת יפה שרק ללמוד בסמינר הקיבוצים לחינוך גופני בחל אביב לתקווה של 3 שנים.
4. אישור תקציב הקיום לשנת תשל"ר.

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

בערב שבת ה-21 לינואר חברים מוזמנים ל-ערב חברתי

א י כ פ ת ל י - א י כ פ ת ל י

ערב של יצירותיו והתבוננות -

נספר, נדבר, נברר - ביננו לבין עצמנו.

מחשבות, רצונות, ציפיות שלי - שלך,

בדרך של שיחה וגם עמיה.

להתראות
שריטה

נדליק נר לזכרה של
דורים לברט ז"ל
כ"ט בטבת.

ובלת שבת

קל יותר להרוס בגין מעט
כשמלאכת ההרס אינה מביאה שום מחשבה בונה של
תיקון או שיקום. כך בערך התרשמותי מפזמוני
הלעג של אדי בדבר קבלת השבת. יש כמובן יסודות
מדאיגים לטענות שלו אך נדמה לי שגישה חיובית
לבעיה מבוססת על שתי שאלות:

א. האם טוב יותר המצב הנוכחי מאשר ביטול
של קבלת השבת?

ב. במה ניתן לשפר?

אשר לשאלה הראשונה אין לי שום געגועים לערבי השבת בלי טכס הקבלה. גם אז
סבלנו מתקלות טכניות כשצוות חדר האכל לא הספיק לערוך שולחנות, כשהיה מחסור בכלים/
יין/ מלפפונים וכו', כשלא הגיע המרק וכשהיינו צריכים לערוך מגבית של המנה השלישית.
נוסיף לזה את התור ליד הדלפק וההתרוצצות של הבאים ושבים והמהומה הכללית ומיד נבין
מדוע מתכונת זו בשום פנים אינה משרה אוירה של שבת.

אז בכל מקרה אני בעד קבלת שבת מסודרת אך הייתי רוצה לראות כמה שפורים. לגבי
הטקס היה רצוי שהקריינים יתרגלו עם עורכי הדף את קטעי הקריאה כך שהתייחסותם הרצינית
והמכובדת תקריין על כל הצבור. אני גם פאמין שאדם בעל ענין ימצא בטקס ענין, אך לעומת
זאת חוששני שכל המאמצים שבעולם לא ילביבו את האדם שמבחר ממיטב כחבי חכמינו משאיר
אותו משועמם. ואם תוספק של שלושים מנות חקל על חלוקת האכל לדעתי המחיר הזה כדאי.
אפשר עוד להציע שהצבור יגיע חמש דקות לפני הזמן - גם זה יעזור. המטרד הרציני
כיותר שאיתו צריך להתמודד הוא צבור המתנגדים המתקהל במלתחה ומפגין את נוכחותו
בצורה קולנית מופרזת. זכותו של כל אחד להעדר מקבלת השבת לפי רצונו, אבל למה להפריע?

בקיצור מה שנדרש זהו יחס סובלני מצד הספקנים, מידה של התאפקות מצד הרעבים
לאכול (עוד לא קרה שלא היה לאכול) ורצון טוב מצד כולם שאצלנו חצויין כניסת השבת
בצורה ראויה לשמה.

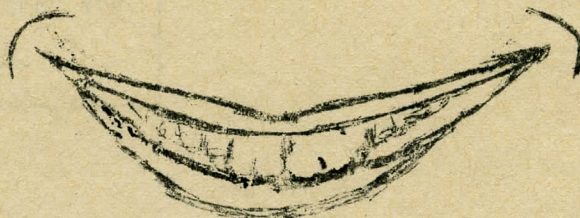
ג'וני פ'.

עצה ידידותית חמה ומאוד כנה לי מהלב: לחייך.

כי.... צריך גם לחייך גם לאהוב.... למרות שנורא מחורבן על הנשמה, יש
ממשלה "כזאת" יש אינפלציה, יש שחורים ויש לבנים יש עשירים ויש עניים
ויש גם אנשים פשוטים כמוני, למרות הכל צריך לפחות לנסות לחייך כדי
שלפחות לאחרים יהיה טוב על הנשמה המיוסרת והממורמרת שלהם שלאחרים טוב
והם יכולים לקום בבוקר ולחייך.

לכל אותם אנשים שבאים במגע עם הציבור הרחב של המשק והעולם החיצוני -
אתם יודעים איזה משמעות יש לחיוך שלכם? אתם יודעים איזה כיף זה לראות
אתכם מחייכים וסבלניים?

הדסה

קראתי את השורות של אדי לפני שבוע, והתאכזבתי קשות. לדעתי כל אחד רשאי לקנטר, אך הקנטור מחקבל יותר בעיני הקהל כשהוא מוגש בצרוף הצעות לתקון המצב. כולנו מודעים ללקויים בסדורים הסכניים בלילות שבת, ושינון הרשימה הארוכה פשוט מוסיף לעצבנות.

פרשת "קבלת-שבת" ממחישה עוד הפעם את הפער בין הרצוי והמצוי בחיי קבוץ, בין השאיפה לשלמות בחיינו המשותפים לבין לקויי טבע האדם במציאות.

זאת רק פסגת-הקרחון של הבעיה, כי עלינו להוסיף גורמים אחרים – כגון התענינות היהודים בידע-עם ובמסורת, ההולכת וקטנה מדי שנה; תמורות כלליות בהשקפות עולם בערך המשכיות, ופיהות בערכים חברתיים שעמדו בעינם במשך מאות שנים – ביניהם חיי דת ונשואין. תופעות אלו מורגשות היום לא רק בקיבוץ, ולא רק בין היהודים, אלא במישור הבין-לאומי והבין-דורי.

מה לנו ולרעיונות מפוצצים אלה? לדעתי, מה שמטריד אותנו בלילות שבת מונע מאתנו להנות גם מחגים אחרים באופן מלא. מגרד לנו איפהשהו, ואנו מרפאים סימפטומים חצוניים במקום לספל בסיבות הגרוי. אנו עושים רציונליזציה ובוכים על סדורים סכניים במקום לערוך חשבון נפש ולגבש את עמדתנו לעצם העניין.

לאור הנ"ל, נדמה לי שהגיע הזמן לעשות שחשוב (Rethink בלע"ז) וללבן את גישתנו לחגים בכלל, ולקבלת שבת בפרט. עדיף שהדיון ייערך במעמד כלל-צבורי כלשהו; למשל, ישיבה פתוחה של ועדת החגים, או חוגי בית מונחים ע"י חברי ועדת החגים וצוות-שבת, שיחת חברים במועדון וכו'.

יש כמובן אלפי שאלות של מדוע, לשם-מה, האם, איך, מי ומה – ואני מציעה לגלגל את הכדור כבר עכשיו בשאלות כגון:

1. בשביל מי אנו חוגגים? לילדינו? לעצמנו? לעם היהודי?
2. האם אנו רוצים חלק בזה? למה? אם החג חשוב לנו באופן רוחני, עד כמה נהיה מוכנים להתפשר בקשר לסדורים סכניים? למשל, האם נסכים לאכול סלטים, בשר קר ומרק חם אם זאת התנאי לקיים קבלת שבת באמצע הקיץ?
3. איך אנו רואים חג כלשהו? איך הוא משתלב בשנה העברית? מה הוא מסמל בשבילנו?
4. איך זכור לנו החג מילדותנו? איך יזכרו ילדינו שלנו אותו חג?
5. האם אפשר "ללמוד" חג, או שצריך לחגוג אותו מהלב ומהנפש?

ועוד, ועוד

אני בעד ששבת חשובה לנו כיום חופש: חופש ממטרי השעון, וחופש מהשגרה. קבלת השבת מהווה מעין רגע מחוץ למימד הזמן – מעבר בין נעילת מנגנון השבוע לבין פתיחת ענג השבת – כמו המפקד המבדיל בין אבל יום זכרון לחללי צה"ל לבין שמחת יום עצמאות. קיום קבלת השבת יכולה גם לתת לחברה די גדולה ומגוונת הזדמנות להתכנס באווירה קלה ורגועה. כל זה, בנוסף לנימה הדתית שכל אחד מיחס לה, או לאו, לפי השקפתו האישית.

לדעתי קבלת השבת בכפר הנשיא צריכה להיות "שלנו" בכל המובנים; אפשר לכלול בה למשל: פרשת השבוע ו/או ההפטרה; קטע קשור לאותו שבוע מבחינה הסטורית, ספרותית

או עונתית; ברכות לבעלי שמחה (כגון חיל מצטיין, דיירי בתים חדשים, מועמדים שהתקבלו לחברות, סבא וסבתא חדשים - ואולי אפילו צרור פרחים לאם טריה?) בכלל כדאי לבחור קריינים (משפחה, ענף, כיתה וכו') שלהם יש קשר לאותו ארוע (חתונה, פתיחת בית תנוקות חדש, סוף עונה חקלאית, שחרור מצה"ל) ולשתף אותם בבחירת הקומר והכנתו. כדאי גם להתאים לנושא השבוע "פינת שבת" צנועה במקום קבוע. וכמובן, שירים בשפע (אולי גם בזמן "מרוץ התורנים") - העיקר ליצור אווירה שמחה ושלוה.

אשר לסדורים טכניים, את זאת נשאיר להזדמנות אחרת; בודאי לכולנו יש הצעות ורעיונות. דבר אחד הייתי מבקשת - תורנים וחברים אחרים העומדים ליד הדלפק אינם מרגישים, כנראה, עד כמה מפריעה שיחתם ליושבים ליד השולחנות. לכן אני מציעה שהתורנים יחכו בתוך המטבח (או יישבו עם משפחותיהם) ושחברים אחרים ישבו במועדון עד הגשת האוכל (ז.א. לסגור את דלת המטבח ואת הדלתות החיצוניות של חדר האוכל. עד כאן. ושבת שלום למי שנשאר אתי עד סוף הכתבה.

שולמית

"It's a Dog's Life!"

או

"כאן קבור הכלב"

כחבר שלא קשור לנושא מקרוב - זאת אומרת, איך לנו כלבים במשפחה - ברצוני לשאול מספר שאלות ולהעיר הערה או שתיים בנידון.

בזמן האחרון הייתי עד למספר תופעות מדאיגות בענייני כלבים, כגון:

- בוקר אחד השבוע בשעה 6.30, רק נוכחותי המקרית והתערבותי הצילה כלב קטן מלהטרף ממש ע"י 5 או 6 כלבים. כל הפרשה לוותה ברעש איום ולכלב הקטן היו פצעים רציניים.

- בשבת, בערך בשעה 7.00 בבוקר, באיזור הרכס הסחובבו 8-10 כלבים, רבים עם צריחות נביחות ורעש מספיק להעיר צד זה של המשק (הייתי בדרך לעבודה ולכן לא כעסתי במיוחד!)

- כששאלתי את ה"מטפל" בכלבים, שרק בזמן האחרון לקח על עצמו משימה כמעט-בלתי-אפשרית זו, הבנתי מחשבותיו שהוא כבר מרגיש חוסר אונים - אולי כתוצאה מתגובות בעלי הכלבים שאיתם הוא שוחח.

אני מרשה לעצמי, כמישהו שלא במיוחד אינטרסנט בעסק חוץ מזה שאני אוהב לחיות במקום "מתורבת" לשאול שאלות שאני לא יודע אם יש עליהן תשובות חד-משמעיות.

האם הכלב הקטן של השבוע - יכול להיות ילד קטן בשבוע הבא - או האם בטוח שכלבים, אפילו ב"עדר" לא יוציאו את זעמם או תיסכולם על בני אדם?

האם מותר לנו באוכלוסיה כפרית לתת לכלבים שלנו להסחובב כל היום חופשי בו בזמן שבעיר מוטל על בעלי כלבים לקשור את כלביהם בחוץ? (מספר חברים אמרו לי שהם לא היו מוכנים להחזיק בכלב אם התנאי המכריע הוא לקשור אותו).

האם אנו מוכרחים להגביל בצורה דרסטית את מספר הכלבים במשק? אם כן, איך אפשר להגיד לבעל כלב להפרד מכלבו לאחר חיים משותפים של אולי מספר שנים?

לפי דעתי, הבעיה רצינית ואסור לנו להמשיך להתעלם ממנה. אבל, איך להתמודד איתה?

לחנים וארים כחשק

לאחר ההצלחה במאה אחוז
עם השיר על קבלת שבת -
אתלונן השבוע - אך ללא חרוז -
על דברים שמאד איכפת.

הגענו לזמנים טובים במשק - החיים היומיומיים מתנהלים כסדרם.
ולאף אחד לא אכפת אם קיימים אי סדרים במשק מחוץ לתחום האישי שלו.
נמאס לחברים להתלונן, כי אין אוזן קשבת. ובכלל כשמישהו משמיע מילת
ביקורת נגד הממסד או ועדה כלשהיא - מיד נעלבים. לפני מספר שבועות
קראתי את מאמרו של איתן בדברי הכפר, ואין לי ספק שיש הרבה אמת
בטענותיו ואפילו שיש מספר לא קטן של חברים שמסכימים איתו - אבל האם
משהו נעשה בנדון? האם מישהו ישב והתחיל לעשות חשבון נפש, איך לשנות
או לשפר את המצב הקיים?

גלגלי הממסד טוחנים לאט, וכדי להציע שנויים, להעלות רעיונות,
למתוח בקורת (קונסטרוקטיבית) או סתם להתלונן, קשה מאד לפרוץ את
קיר הביורוקרטיה. אז הפתרון הוא לתת לעניינים להמשיך, או במקרה השוב
ביותר לשבת ולכתוב מאמר בדברי הכפר.

אני אחז רק 2 דוגמאות לסוג הטענות וזין לי ספק שיש עוד עשרות חברים עם טענות
אחרות בשטחים אחרים, כך שסך הכל התמונה - אילו נתגלתה ברבים - תהיה די אפורה.

בשטח הבטחון

לפני מספר חדשים הובאה לאסיפה אנפורמציה על אופן השמירה (לא אכנס לפרטים
על גבי דפי העלף). היו שאלות, היו הצעות והיו בקורות. לא נעשה מאומה כדי להתאים
את מספר השומרים או תדירות השמירה האזרחית למציאות של היום. והתוצאה - או שכלל
לא מופיעים שומרים לחורנות, או שמשוחררים ע"י השומרים הקבועים, או שהם מספיק
טפשים לבזבז 3 שעות מתוך שעות השינה הטובות ביותר!... לך תזיז משהו!

ועוד באותו שטח - לפני 3 שנים החלטנו במזק בחלטה נועזת - להקים גדר וכביש
מערכת. היינו הראשונים בגליל! (אין זה קרה אני לא יודע!) אבל היום, אחרי שכל יתר
המשקים סיימו את המערכות שלהם, אנחנו עדיין ללא כביש מערכת! עלי רק להוסיף, שאילו
הושלם הכביש - ואין שום הסבר או תרוץ שאהיה מוכן לקבל, מדוע לא הושלם - היינו
יכולים ע"י קניית ג'יפ סיור (בפרוטות) לחסוך מאות ימי עבודה, (ובו בזמן ליעל את
השמירה!) אגב, יום עבודה היום הוא מעל 200 ל"י - עשו נא חשבון על שעור החסכון!
שלא יספרו לחבר הפשוט שאין לנו כסף!

המשך /....

בשטח החשמל

אומר את האמת, שנמאס לי לשבת בחדרי כל יום בחושך, לפרקי זמן שונים. זה לא סוד שמשתמשים ביותר מדי חשמל במשק - אבל מה עושה המשק בנידון? שום דבר! נכון שהחשמלאים כותבים הוראות בדברי הכפר, על לוח המודעות ואפילו על דלתות חדר האוכל - אבל האם זה עוזר? עד כה לא! (אופס, עוד כעס נכבה האור!) אז מה עושים? - מחכים עד האביב?! ובכן יש לי הצעה:

1. לזמן אסיפת חובה של כל המשק.
2. שהחשמלאים יגדירו בדיוק מה מותר ומה אסור, ומתי.
3. לקבוע ולנקוט באמצעים ענישה דרסטיים נגד עברייני חוק החשמל (החרמת ציוד, נתוק הבית מהרשח וכדומה!). חבל מאד, שרב החברה חייב לסבול בגלל מספר קטן של מפירי חוק. איפה המשמעת הצבורית והאחריות ההדדית? ואם יש חברים המזלזלים בגלוי במושגים אלה, אז הבה נאגור כח ונפעל נגדם בהתאם.

.... עכשיו אני מרגיש יותר טוב! שפכתי את זעמי! וללא ספק דברים יתחילו לזוז!
(האם אני שומע פֿישהו צוחק?)

אדי

(המשך מע' 4)

לפני הרבה שנים, כשהייתי אולי בת עשר, הייתי מבקרת את דודתי הזקנה והשמנה. ההליכה מבייתה אל תחנת האוטובוס לקחה לה ארבע דקות. כל הנהגים, ללא יוצא-מן-הכלל, חיכו לה! נכון שהיא התגוררה בעיר קטנה באירלנד, זמנים ומנהגים השתנו מאז.

אינני יכולה להתווכח עם הנהג. פשוט לא מאבין לי כלל מדוע אף מבוגר אחד לא מנע ממנו לסגור את הדלת*. אני לא מקבלת את הגירסה שבוצעה פעולה חינוכית. רוב הילדים שנשארו במגרש החנייה היו בין הצעירים אשר לפי מיטב ידיעתי אינם נוהגים לאחר לבית-הספר! אני שוענת שזה מקרה של אי-צדק.

אם האוטובוס מתעכב יותר ויותר בגלל חוסר אחריות מצד הילדים, אני מציעה שנביא את הענין לשיחה בוועדת הנעורים, נסיק מסקנות, ונודיע לכולם על ההחלטות לגבי העתיד.

ג'נט פ'

* מאז כתיבת הנ"ל גיליתי שלא הנהג החליט לסגור את הדלת ולנסוע, אלא שציית לפקודת אחד המורים.

ועדת כח אדם 7.12.76

נוכחים: זמי, קולין, אלק, פיליס, ברוך.

1. עדנה קלמן התקבלה פניה מהמפעל שעדנה תעבוד כמזכירה. ו. כח אדם אשרה את הבקשה.
2. בוב ויניו בוב סיים את עבודתו בפרדס (במקומו נכנס דורון לענף). ומבקש להכנס למפעל. הבקשה אושרה ובוב יעבוד החל מחודש ינואר במח' החמץ.
3. יהודית ברק יהודית מבקשת להכנס לענף האינסטלציה. בשלב זה תעבוד יהודית עם האינסטלטור קריס (א.ע.). ועדת כח אדם אשרה את הבקשה.
4. צוות מטבח הוצע ל-2 חברות להכנס לצוות המטבח בחפיקדים הבאים.
1. אביבה - אחראית ארוחות ערב (כרגע עובדת 4 שעות).
2. סטפניר - כמרכזת ענף הבשול (כרגע עובדת 4 שעות).
5. הוראה מסייעת: לקראת כניסתם של ילדי כחא כנרת לבי"ס אזורי, יש צורך לתת למס' ילדים שעורי עזרה. צוות המורות הוא:
1. דליה וגנר 3 פעמים בשבוע
2. ליאורה אדלשטיין 3 פעמים בשבוע
3. רותי מרכס 3 פעמים בשבוע
4. רחל גינת 3 פעמים בשבוע
6. אושרה יציאתן של בטי עדר ונעמי פורסטר לקורס רכזות ענף הלבשה. המקום מדרשת רופין לתקופה של 9 שבועות.

ישיבת ו. כח אדם 21.12.76

נוכחים: שמחה, מעין, יופי, קולין, זמי, גדי, ברוך.

1. עדנה קלמן בקשה לקבלת שעות עבור קורס התעמלות לנשים בהריון. עדנה מקיימת קורס אינטנסיבי של התעמלות לנשים בהריון. משך הקורס הוא כ-7-8 שבועות כאשר משך כל שעור הוא כ-2 שעות. בקשת ו. הבריאות היא שהשעור יהיה ע"ח עבודתה כשעה וחצי כל פעם. סוכס: 1. עדנה תקבל שעה וחצי ע"ח עבודה.
2. משתתפות הקורס יקבלו זמן בהתאם, תאום יעשה עם הסדרן.
2. שבוצה של פרל בן עטר ו. הגיל הרך ממליצה לשבץ את פרל בן עטר בגן שקד במקומה של ג'נט פרימוסט. ו. כח אדם קבלה את ההמלצה.
3. ג'נט פרימוסט המפעל מבקש שג'נט תכנס למח' ברזים לעבוד יחד עם אליס. ו. כח אדם אשרה את הבקשה.

ו. כח אדם 3.1.77

1. למודיה של יפה שרק - ו. תכנון לטוח ארוך ממליצה שיפה שרק תצא ללמוד הוראת חינוך גופני. משך הלמודים כ-3 שנים, יש אשור על ו. המשק בנדון. הוחלט להמליץ לאשר את למודיה

פגת המודעה הקטנה...

כל החברים שברשותם מחקני גז, מתבקשים להודיע לי,
על מנת שנוכל לקבוע סדרי החלפות בלונים בהתאם
לפירוט הבא: (1) סוג השימוש. (2) גודל הבלון. (3) מס'
הבלונים. כמו כן במדה וזקוקים להחלפה של בלונים
מתבקשים החברים לרשום את שמם ברשימה החלופה ע"י
לוח סדור התחבורה.

ברוך.

חשוב... חשמה

לאור פניות של חברים מספר אשר בקשו
מפתח לחדר המרכזיה למען לא יצטרכו לחפש
חשמלאי על כל הפסקת חשמל - הרי דעתנו
בעניין:-

אנו מסרבים בכל חוקף ללכת לקראת הסדר
כזה משני טעמים:

א. ה"מרק" מתקלקל מעודף "טבחים".

ב. וזאת הסבה העקרית - יחכן ומישהו כבה

את החשמל לבצע איזה תיקון והוא נמצא

על העמוד כשאותו "תורן" מדליק את

החשמל!!!!

רבותי זה לא נעים!

הצוות קטן מדי בלאו הכי!!

החשמליה

תברואה

אנו קטורים עתה עם תברואן מטעם המועצה.

התברואן מבקר במשק פעמיים בשבוע (יום ב'

ויום ה'). חברים אשר יש להם בקשות מתבקשים

להרשם על הלוח ליד סדור התחבורה ולציין את

מקום מגוריהם ותיאור המפגע.

ברוך.

הצעה מעניינת...

אנו מתכננים חופש באזור ירוסלים

מ-24-17 באפריל (יום העצמאות 21/4)

ומחפשים יותפים לשמוש בפולקסווגן (הוצאות

וימי רכב).

מסרתנו - לא לבלות את השבוע יחד אלא לחלק

את הימים ביננו בכל צורה שתראה לנו, וכמובן -

לחסוך בהוצאות.

המעוניינים: לפנות לפיליס ודב קולט.

מהסנדלריה

רוח נאי מעוניינת לקבל תיקים ומזוודות יפנים

סאין צורך בהם יותר. הם משמשים לה כחומר גלם

לתיקונים של תיקים אחרים.

הובלות פנימיות:

בנוסף לפינוי אשפה וחלוקת נפש יש אף-

שרות לבצע במדת הצורך הובלות בתוך המלך.

חברים או ענפים הזקוקים לשרות כזה מתבקשים

לפנות לברוך.

החודש נפרדים חברי המפעל מדמות ידועה ומוכרת כל-כך, עד שהפך להיות חלק של נופך הענף. ראובן סיים את תפקידו כגזבר אחרי 12 שנות פעולה רצופות. לציון מאורע נדיר זה הצגנו לפניו מספר שאלות לענין, והנה תשובותיו

ש: ראובן, אתה ידוע במשק כאיש העוסק הכספים - כמה שנים מלאת תפקידים מסוג זה?

ח: נוסף ל-12 השנים האחרונות במפעל הייתי פעמים מרכז קניות של המשק, ופעם גזבר המשק - ס"ה 19 שנה.

ש: היו לך אי-פעם כלי עבודה אחרים מפנקס-צ"קים ועט שלוף לחתימה?

ח: בעצם כן - חוץ משנתיים כמזכיר וחקופה מסוימת כסדרן עבודה, עבדתי שלוש שנים במוסך, שנתיים בפלחה ושנתיים בעבודת חוץ כנהג הבולדוזר

ש: אך נזמה לי שאין לך רחיצון נהיגה !

ח: נכון, בימים ההם זה לא היה דרוש לפי החוק.

ש: ספר לנו קצת על תל-אביב דאז

ח: כשיצאתי ליצג את המשק בפעם הראשונה, היו מכנסי החקי וסנדלים פשוטים סמל החלוציות; אפילו אנשי תל-אביב הלכו לקונצרטים או לתיאטרון בבגדים פשוטים ובצוארון פתוח. היום אף אחד לא מעז לנסוע העירה מלוכלך בצורה כזאת. אסור לגזבר להראות "כפוי" - בגדי העבודה שלו הם בגדי שבת של החברים בבית.

ש: איך השפיעה התפתחות תל-אביב על חיי הגזברים?

ח: תל-אביב הפכה מעיר קטנה לכרך גדול - עם כל התכונות השליליות הכרוכות בו - רעש, לכלוך, אבק ופחות קשר אנושי בכלל. אמנם, הקשר האישי עם פקידים ומוסדות עדיין קיים, ובשטח זה האיר לנו מזל: למשל אנו מבורכים בקשר שיש לנו עם סוכנות הנסיעות. את הידידות שרכשנו שם אפשר לנצל למקסימום, והיום, אם יש לנו נסיעה דחופה לחו"ל, ניתן להשיג את כל המסמכים תוך דקות ספורות.

לצערי, פחתו גם הקשר והעזרה ההדדית בין-משקית. בימים ההם, הגזברים חיו, אכלו ובילו יחד - היה מעין ענף גזברות - מדובר בעיקר על גזברי הגליל העליון. היום עם השגת דירות לגזברים ומודרניזציה של חיי הגזברות, כמעט ונעלם הקשר ההוא.

ש: האם אתה מרגיש שהדרך לתל-אביב התקצרה במשך השנים?

ח: ועוד איך ! פעם היינו מגיעים לראש פינה בסרקטור (או אפילו ברגל) ומשם נוסעים 4 1/2 שעות באגד. היום אפשר להגיע תוך 30 דקות באוירון, ואפילו במכונית נגיע תוך 2 1/2 שעות.

ש: תגיד, איך שום דבר שלא השתנה עם הזמן?

ח: בודאי - הקשר הטלפוני בין ח"א והגליל העליון משום-מה עדיין גורם לצרות ולמרוט עצבים. עקפנו אותו בעזרת הטלקס, וקשה לתאר את חיינו העסקיים היום בלי קשר טלקס בפנים הארץ ומחוצה לה.

ש: במשך השנים רכשת מוניטין כאחד שתמיד מוכן לעזור בסדורים האישיים של חברים. האם נזכר לך מקרה מיוחד מסוג זה ?

ח: בעצם כן אגב, אני רואה את זה, לא כטובה שעושים לחבר אלא כמעין שרות שהחבר המזדמן בעיר יכול לתת לאלה שלא מגיעים העירה לעתים קרובות. נכון שלפעמים זה גורם לסרתה, או שמביאים הביתה את החפץ הלא נכון או שהחבר בעצמו מחליף את

בכל אופן, התגאיתי בזה שאצלי שום דבר לא הולך לאבוד ... אבל יום אחד רג'י נתנה לי עגיל לתקון. כשהגעתי העירה העגיל לא היה בנמצא! מצב מביך, כי עגיל כזה כנראה, אי אפשר להשיג כאן. לא רציתי להודות, כמובן, שנאבד משקו אצלי, ודחייתי את היום בו אצטרך ללכת לרג'י ולספר לה. ... חפשתי בכל מקום אפשרי ובלתי-אפשרי, אך ללא הצלחה. כעבור כמה חדשים הגיע תורי לשמירת לילה. במוצאי שבת לקחתי את המעיל הישן ויצאתי לשמור. הכנסתי יד לתוך כיסי ושם מתחת לכל מיני שמונצס מצאתי את העגיל! מוסר השכל: אמונה שלמה ואל יאוש!

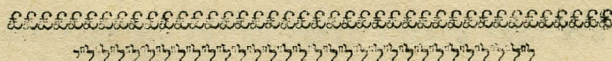
ש: האם פעם התביישת מעצם היותך נציג כפר הנשיא?

ש: מה יש לך לספר על המזכירות שלנו במשרד בתל-אביב?

ש: מה הסכום הגדול ביותר שלקחת אתך במזומן?

ת: שנצליח תוך מספר שנים טובות לבנות רזרבות שיעמדו לצדן לעת צרה. וליענקל, אישית - תפסיק לדאוג, אני מבטיח לך שהכל יהיה בסדר!

(ראינוה והביאה לדפוס - שולמית פ')

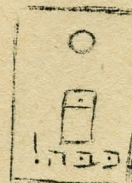
למרכז המשק שלום,

בחודש אוגוסט אתה כותב על לוח המודעות שעל רכזי הענפים ומרכזי וועדות להכניס הצעות להשקעות אליך עד סוף החודש.
 בחודש ספטמבר - עדין לא סוף השנה אבל מרכזי הוועדות מנסים לתכנן את השנה הבאה שלהם. באופן מיוחד בחינוך שבו אי אפשר לחסום את התקדמות האוכלוסיה וצרכי הנוער הבוגר.
 בחודש אוקטובר מחכים לסימוע את סכום השנה לעברה ולהתחיל לעבוד על השקעות של השנה הנוכחית. בחודש נובמבר עדיין מחכים.
 בחודש דצמבר אומרים שמחכים לסוף השנה הפיננסית של המפעל כדי לדעת מה מצבנו.
 בחודש ינואר אומרים שנדבר על השקעות בישיבה פתוחה שתהיה כאשר כל הוועדות ותת-הוועדות הקשורות בכסף יגישו את כל הצעותיהן.
 אולי בחודש פברואר נדע באיזה מצב אנו נמצאים. אולי.
 ששה חדשים מתכנן השנה - זמן ארוך מדי. ששת החדשים האלה ממששים זמן ארוך לשימועות לעוף פה וים. ששת החדשים האלה הם זמן מספיק לעליית מחירים בשיעור של 10% או 20% לפחות.
 אתה מרים את ידיך ושואל אותי "מה את רואה ממני? כאן הדמוקרטיה".
 חשובתי היא - בוא נשנה קצת את המצב. אתה יודע מראש שלא תעשה שום דבר ללא קבלת נתונים של המפעל. בוא נשנה את סוף שנת הכספים שלנו לזו של המפעל, ל-31 בדצמבר.
 ואם אין כסף - תגיד לנו בהקדם ואל תשאיר אותנו לנפץ את איליותנו אחרי ששה חדשים של תקוה.
 ותקח בחשבון שאנו מקוים שהנערים והילדים של היום יהיו החברים של מחר.

בת יבע.

ואחרי הבזיון היבוע (כשהסרט המובטח "מגרש הדידים" לא הופיע!)
 אנו מתכבדים והדיעכם על הסרט הבא (הפעם בלי נדר)
 "פרנקנשטיין הצעיר",
 קומדיה עם ג'ון ווילדר.
 להנאתכם.

סדר יום טיפוס

1. התארגן.
2. דבר עם אשתך.
3. התארגן מחד.
4. דבר עם אשתך.
5. עזוב שטויות - וכבה את הדוד בעצמך
 (בין השעות 1600 עד 2200).

מלויין.

ביום שני, בשלושים למותה של

לואי ז"ל

התכנסנו להעלות את זכרה.

היה זה מעמד הולם ומכובד.

במקהלה שלנו, ששרה לזכרה - חסר היה האלט של לואי וגם באנסמבל של כלי

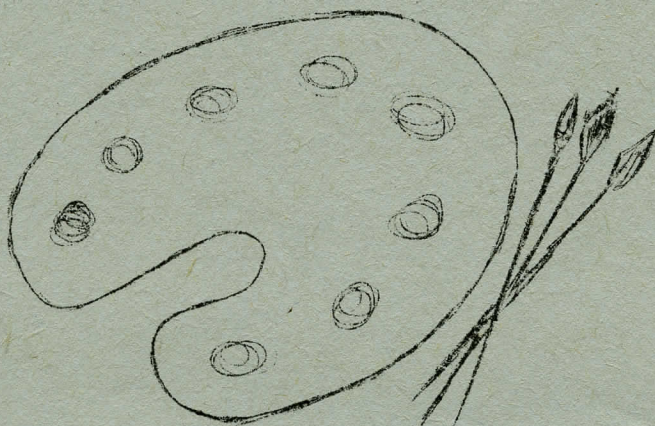
הנשיפה, חבריה מתל חי, נפקד היה מקומה....

חברים ספרו על כל תקופות חייה, מראשית דרכה בתנועה, ההכשרה בגורז' ליוז,

עליה ב' והקמת ישובנו כאן. לואי היתה ונשארת חלק בלתי נפרד ממפעלנו.

יהי זכרה ברוך.

אנו מביאים כאן כמה מדברי החברים.

דב (ברני):

"הכרתי את לואי לפני קרוב ל-40 שנה, כשהיינו יחד החבורת "הירדן" ...
בתנועה. בלטו אצלה הצניעות והיקט הנפשי, והרצון לעזור לזולת. גם
במחנה הבונים לואי תמיד התנדבה לכל עבודה במחנה. למרות שהיא באה
ממפחה מאוד אנגליה, היא הצטרפה אלינו להכשרה. ישבנו הרבה ושוחח-
נו. היא נסתה ללמד אותי כמה חלוצה הייתה לימים שירה, והמוזיקה....
לא אוכל לבטא במלים את כל אשר אני מרגיש וזוכר - לכך כה קצרתי
במלים.

ג'ק גולן:

"לואי תיאר בזכרוננו חברה חרוצה ומסורה - אותו סוג של אדם העושה
את מלאכתו יום יום מבלי לדרוש פרס או מחמאה, מגיע תמיד למקום ובזמן
ממלא את חובתו ותורם את תרומתו בצנעה ובשקט. גם כשהגוף כואב והלב
פצוע. ודוקא כך - ענווה ויציבה גם יחד, היתה לואי מאבני היסוד של
החברה שלנו.
בחייה הקצרים מדי לא שבעה תמיד נחת וחבל - כי היתה ראוייה לה."

שרה ד.:

"למותי את לואי לנגן בקלרינט. במסירות אפינית לה היא התמידה בשעו-
רים ובאימון יום-יומי, התמודדה עם בעיות נשיפה עמוקה והפקת צליל
יפה....
לפני שנתיים קם חוג בתל חי לנגינה בצותא לכלי נשיפה. לואי הססה אם
להשתתף. בסופו של דבר נהנתה מאוד מהחוויה של נגינה באנסמבל.
כמה יבועות לפני פטירתה בקשה להתחיל שוב בשיעורים כדי לדרבן אותה
להתאמן.
לצערי לא הספקנו...."

רחל א.

ל ל ו א י

כאשר אני עוברת את ביתך
 נדמה לי שאזני קולטות
 סירה של מדרגאל
 ואת קולך אני שומעת
 דרך כל שנות הנעורים,
 עד לזמול שלטום לא נדם הצליל.
 עד היום הזה הוא לא נדם.
 רק נזכור אותך, שלא ידענו
 מסחורי לבך.
 ורק השיר ימשיך לעדי עד.
 ודאי שושן צחור
 יצמח על מושבך הרענן
 יצהיר לנו לנצח
 שאת עמנו כאן.

אנו מפרסמים כאן גם מדברי מורתה של לואי באנסמבל בתל חי. המערכת.
 "שנתיים נגנה לואי באנסמבל הקטן שהתאסף מדי שבוע בתל חי. היא לא דברה הרבה,
 אף פעם לא בקול רם, אפשר להגיד בלטה בהופעתה השקטה והממושמת.
 מן הדיווחים של המורה לקלרינט יכולתי ללמוד על שקידתה, על הרצון למצות את
 יכולתה, להגיע לרמה המקסימאלית האפשרית. כל מי שמנגן יודע כמה רצון דרוש
 לאדם מבוגר לחזור אל כלי, לרכוש מחדש טכניקה וזכולת נגינה. היא עשתה את המאמץ.
 באנסמבל לא נגנה בדרך כלל את תפקיד הקלרינט הראשון, את תפקידה נגנה בצורה
 נקיה וממושמת. בחיור דק על פניה, נהנתה מן הנגינה המזותפת, מעשיית מוזיקה.
 לא הכרתי את לואי מחוץ למפגשים המוזיקאליים. אלה שהכירו אותה מקרוב, ודאי
 ימצאו בקוים אילו גם את אישיותה בחיי יום יום. האנסמבל הקטן התפזר, איננו
 יכולים לזכור אותה בצוותא. כל אחד שנפגש איתה כאן, ודאי יזכור בחיבה את דמותה
 היקטה והאצילית. יהי זכרה ברוך".

ננה מרגול.

128

14.1.77

P A R E N T ' S

P A G E

WHAT'S NEW?

The "1"chaim we had in the moadon this week for Mr Franks 75 birthday was so successful that we have decided to continue the tradition. This week we shall drink to the health of Pam & Yankel's first grandchild, and next week, Sunday 21.1 we shall toast the change over in central jobs.

1) Yankel is taking over Reuven's job as treasurer (perhaps you have noticed Reuven working in the dining room already).

2) Baruch is taking over from Alec as chief of man-power.

3) Gadi is taking over (Zahal willing) from Gershon as work organizer.

On Tuesday Davida Tenna is getting married to her veshiva bocher in Jerusalem. The wedding will take place at a yeshiva on Mt Zion at 1800 and a bus will leave Kfar Hanassi in the afternoon.

News from the Food Department.

From now on we shall only sell the following: Milk and meat products and frozen foods. Tinned foods and alcoholic drinks will be for sale only at Rhoda's. In the meantime we shall continue selling soft drinks.

Ready packed yeast in bags of (25 gr. 30 gr. and 40 gr.) will be available in the small fridge in the kitchen. Please do not take out smaller quantities. In future the "Economia" will be open on Wednesday evening from 2000 - 2030, mainly for people who are not here during the day.

We are buying margarine specially suitable for baking. Try it. If you have any empty Ketch-up bottles or jam jars, please bring them to us.

When taking supper home you are requested not to come behind the counter, and please don't take more than your needs at any one time, as this causes a shortage for the late comers.

Helen.

Thirty years ago this week, a number of our chaverim arrived on the shores of the Holy Land in rather unconventional ways. We bring you some of their recollections.

From Yisrael Avidor

The boat we embarked on was a Turkish fishing-boat, with sails and a motor of sorts which enabled it to reach a speed of 5 knots per hour. It used up all our electricity so that none was left for our radio contact, and as soon as we left La Siot (South of France) we were sailing "blind".

Before we left Johnny had built bunks into the hold, four story bunks 1.60m long & 40 cm. wide, the only way for the ship to hold its 733 passengers including 30 pregnant women!

If you did not go through this experience yourself you can't imagine the crowding, the filth, the boiling heat, the wailing women ---- and the American army rations. Remember the chocolate we put into the water to make it drinkable? But in spite of everything there was the indescribable spirit of the passengers (survivors of the holocaust). The indomitable will to get "home" to Israel. Sometimes I ask myself if I would go through it all again if I had the choice, and the answer is always "Certainly".

From letters Jean W. wrote to her brother in England. At the time she did not know if he would ever receive them.

23.10.46 I'm in Paris & trying to see as much as I can before we move on. Hoping for interesting company.

18.12.46 Marseilles. Please explain to my friends why I won't write for some time... I have found good friends & we shall go through it all together.

12.7.47. Cyprus. No letters for three weeks because of restrictions from the British. About 2000 of us demonstrated

28.9.47. Cyprus I've been moved to another camp. Today is Shabbat & I did my washing. There is a shortage of water, and on Shabbat less people shower, so I could do the laundry. Spirits are high as a number of people were allowed to go on Aliyah. They say our turn will come in 3 months.

30.12.47 The camps are filling up again but the sick and pregnant women are being sent to Palestine first.

18.1.48 Just a year since I left France and today we were told that we are leaving. I don't know what the future will hold, but I am sure it will be interesting.

* * * * *

The nurses would like to announce that from now on Shoshana Sharki and Ilana Schwarz (the head nurse from Safad) will take turns together with Shosh & Phyllis in taking the Saturday morning clinic at 9.30 till 10.00. This hour is intended for soldiers and urgent cases only.

FILM OF THE WEEK

"Young Frankensvein" comedy with
Jane Walder.

MAZAL TOV

17.1	Gerry Cullman	21.1	Becky Erenberg
	Sarit Wolfin	22.1	Haim Mayan
19.1	Ruth Golan		Omer Cohen
20.1	Tzfia Catz	23.1	Lenny Rose
	Ofer Nitzan		Roy Boskila

21.1 Edna & Gerry Cullman

Jahrzeit

Doris Levart 19 Tevat

Condolensces to Collin
on the death of his
father.

Condolensces to Joe Cina
& family on the death of
his brother.

* * * * *

דו"ח משיבת ועדת המשק - 31.12.76

נוכחים: איזק, נטע, יענקל, באורך, איבן, איזי, זמי.

1. מטע - החלפת מרכז הענף
אסף יחליף את איזק כמרכז ענף המטע. איזק ילווה את המטע במשך השנה הקרובה כיועץ מקצועי ועם הדרכה, כדי לתת לאסף שהות להכנס לרכוז הענף באופן מסודר.
2. צאן לבשר - (בהשתתפות ג'רמי)
ג'רמי הציע להוציא את העדר למרעה ל-24 שעות ביממה. רוב חברי הועדה התנגדו לצורה זו של רעיה, כי לא ניתן לפקח באופן יעיל במשך הלילה. הוחלט: שהעדר ינצל את המרעה ברעיה מרבית שעות היום, ויוחזר לדיר למשך הלילה.
רכישת שני כלבי שמירה לעדר צאן מרינו - הוחלט לאשר רכישת שני כלבי שמירה באנגליה.
3. שפוז המוסך - (בהשתתפות גבי, ברוס, אלק)
מבנה המוסך במצב רעוע וחייבים לתמוך את הגג מחדש. התקיים דיון על תכנון חדש של המוסך והסכיבה.
הוחלט: להקים מבנה קל, שהוא יתמוך את גג המוסך ושישחמש סככה לתיקון ציוד חקלאי. סכום ההשקעה - 35,000 ל"י.
4. ציוד השקאה לנטיעת 40 ד' אבוקדו בבית
הוחלט: להזמין את הציוד לנטיעה שתבוצע בחודשים מראס/אפריל השנה. סכום ההשקעה - 35,000 ל"י.
5. אשור לימודים
ועדת תכנון לטווח ארוך ממליצה לאשר ליפה שרק לימודים בסמינר הקבוצים לחינוך גופני בתל-אביב. משך הלימודים - 3 שנים.
הוחלט: לאשר את הלימודים.

נוכחים: ארת, זמי, יענקל, אביבה, אוסי, נטע.
נעדרים: בני (לא בבית), גדי (מלואים)

1.

בעיות חשמל - (בהשתתפות קני ודוד א')

לאור בעיות החשמל במזג האויר ה"מאד חורפי", הזמנו את קני ודוד למזכירות למסור הסבר וייעוץ.

ההסבר:

המשק מחולק לאזורים כשכל אזור מחובר למפסק חצי אוטומטי (ש"קופץ" בעומס יתר). האזורים ה"כבדים" הם -

א' שכון מערב - שהוא כל האזור מחדר-חולים, הבית של מוסי, בתי ההורים ובית בלונד, וכל הבתים שממערב, כלומר - שכון הצאן, השכון החדש ובתי הותיקים וההורים.

ב' אזור הצריפים/הרכס - הכולל את כל הצריפים, את הבתים של מקס חייט עד וכולל משפחת בילגורי מצד זה של הכביש, והאולפן, וכן כל בתי הרכס.

ג' אזור חדר האכל - שכולל, פרט למרכז הצבורי, גם את כל בתי הילדים, בתי דח"ק וכמה בתים מה"מאוחד".

האזור הבעיתי ביותר הוא שכון מערב. שם ישנן כמאה יחידות (באזור "נורמלי" צריכות להיות כ-40 יחידות!). באזור הצריפים הבעיה פחותה בגלל המספר הקטן יותר של יחידות.

אזור חדר האכל אינו בעיה.

טרנספורמטור נוסף יפתור את כל הבעיות מבחינת אספקת חשמל.

בקוי החשמל יש נתיכים המכוונים לעומס מסוים. ברגע שהעומס עולה על המותר יש הפסקת חשמל אוטומטית. החשמלאים חייבים, באופן ידני, להדליק את החשמל בחזרה. כתשובה לשאלה על מה המצב שמדליקים בחזרה, לפעמים יש מצב שאחרי הפסקה מחזירים את החשמל ו"לא הולך". אין שום שינוי בעומס ולכן המצב נשאר "עומס כבד מדי".

גם הועלתה השאלה - "מה התגובה לסימן אזהרה של עומס על הקו?", והשיבו שלפעמים, אחרי כמה פעמים שמסמנים, אין שום שנוי (ז"א שחברים לא מגיבים), ולכן נשארו בחושך.

הודגש שמטרת הדיון היא להביא לתשומת לב כולנו שהספקת חשמל בדרך כלל תלויה בנו, והחזרת הזרם אחרי הפסקה בהחלט תלויה בתגובתנו. לא המזכירות ולא עובדי החשמליה יעמדו כשוטרים.

לכן הוחלט:

(1) להזכיר את ההודעה שעל כל אחד לכבות דודי חשמל בין השעות 4.00 אחרי הצהרים עד 10.00 בערב, או עד שהולכים לישון.

(2) למצא בכל אזור חבר שמוכן "להזכיר" לדיירים לכבות את הדודים ולהתאפק בשימוש בתנורי חשמל.

(3) בזמן הפסקת חשמל, על כל הדיירים לבדוק אם נתקו את התנורים, הדודים או כל דבר אחר שאפשר לנתק.

אוסף יביא את הנושא לוועדת החברה לדיון חדש במטרה לחזור למזכירות עם הצעותיה בקרוב. המטרה כאן היא להציע מה היא נסיעה מיוחדת (חוץ ממצבי חירום), מה התנאים וכו'.

3.

בקשת אודי וגנר להתקבל כחבר

אודי בקש להתקבל כחבר והמלצת ועדת הבנים והמזכירות תובא לאשור האספה.

4.

נסיעות מיוחדות

הוחלט שהמזכירות תדון בנושא (נסיעות לשעת חרום, כגון מחלה רצינית מאד, מות וכו').

5.

חתונה של דוידה טנא - (בהשתתפות איזי)

שמענו בשמחה רבה שדוידה תחתן ביום ג', 18.1.77, בהר ציון. המזכירות החליטה שג'וני וריני יקבלו סכום השווה להוצאות חתונה קטנה במשק, ובנוסף, תחבורה לנוסעים לחתונה.

הוחלט לדבר על הנושא: בני משק שמתחתנים מחוץ לקבוץ.

6.

אחראי למתנדבים - (בהשתתפות מינה, רוי, ויטה ודני פ')

מינה בקשה לברר את מהות התפקיד. היא הדגישה את החשיבות של בחירת המתנדבים שמתקבלים במשק, ומה, ואיך, מעבירים להם ענייני מידע והבנה של חיי קבוץ והארץ.

החלק הזה נשאר לשיחה על מתנדבים שתקיים בקרוב במזכירות בנוכחות דורון ועפרה כנציגי הצעירים.

מינה הסבירה את הצורך במדריכים או מטפלת לדאוג לקשר בין הסדור לבין המתנדבים, בין המרפאה והמתנדבים ובכלל בינם לבין כל השרותים. בנוסף לזה להקפיד על שמירת נקיון בסביבה שלהם.

לדעתה, המתנדבים צריכים לפגוש את המזכיר, למרות שלא קבלו את הצעה זו בעבר.

מתברר:

(1) שויטה מקבלת זמן מהסדור אך ורק למתנדבים, ועובדת במחסן רק אם נשאר לה זמן.

(2) ג'ון הרמץ התחיל לעבוד כמדריך תרבות עם חברי האולפן, וגם כולל את המתנדבים.

(3) כל חודש המזכירה כן מוכנה לשוחח עם המתנדבים המגיעים. כבר קיים קשר בין המזכירה והאחראים למתנדבים, שנפגשים פעם בשבוע.

האחראי צריך להיות אחראי גם כלפי המשק וחייב לדאוג למתנדבים.

7.

מתנדבים מבוגרים - בקשה מהפדרציה - (בהשתתפות ג'רי קלמן)

קבלנו פניה משולחן העליה באנגליה לקלוט קבוצה של 4 חברים בגיל מעל 35 ועד 53 שנים. הם מאד רוצים לתרום (לפי יכולתם) לחיינו. הם ישארו במשק חודש ימים ויעבדו 6 שעות ליום. כפר בלום ובית העמק ענו לפניה זו לפני שנה והנסיון עבר בהצלחה, ומספר המתנדבים גדל השנה. נחבקשו לקבל שתי קבוצות של 4 חברים, כל אחד לחודש ימים.

ה ו ח ל ט: המזכירות הסכימה באופן עקרוני, במידה ונוכל לסדר שכון מתאים וזמן מתאים. ג'רי קלמן קבל על עצמו את האחריות לפרויקט, שהתחיל בזמן שליחותו באנגליה.

8. המזכירה הודיע:

(א) הוריו של ג'רמי יגיעו בסוף חודש פברואר.

החליטה שג'וני וריני יקבלו סכום השווה להוצאות חתונה קטנה במשק, ובנוסף, תחבורה לנוסעים לחתונה.

הוחלט לדבר על הנושא: בני משק שמתחתנים מחוץ לקבוץ.

6. אתראי למתנדבים - (בהשתתפות מינה, רוי, ויטה ודני פ')

מינה בקשה לברר את מהות התפקיד. היא הדגישה את החשיבות של בחירת המתנדבים שמתקבלים במשק, ומה, ואיך, מעבירים להם ענייני מידע והבנה של חיי קבוץ והארץ.

החלק הזה נשאר לשיחה על מתנדבים שתתקיים בקרוב במזכירות בנוכחות דורון ועפרה כנציגי הצעירים.

מינה הסבירה את הצורך במדריכים או מטפלת לדאוג לקשר בין הסדור לבין המתנדבים, בין המרפאה והמתנדבים ובכלל בינם לבין כל השרותים. בנוסף לזה להקפיד על שמירת נקיון בסביבה שלהם.

לדעתה, המתנדבים צריכים לפגוש את המזכיר, למרות שלא קבלו את הצעה זו בעבר.

מחברר:

- (1) שויטה מקבלת זמן מהסדור אך ורק למתנדבים, ועובדת במחסן רק אם נשאר לה זמן.
- (2) ג'ון הרמץ התחיל לעבוד כמדריך תרבות עם חברי האולפן, וגם כולל את המתנדבים.
- (3) כל חודש המזכירה כן מוכנה לשוחח עם המתנדבים המגיעים. כבר קיים קשר בין המזכירה והאחראים למתנדבים, שנפגשים פעם בשבוע. האחראי צריך להיות אחראי גם כלפי המשק וחייב לדאוג למתנדבים.

7. מתנדבים מבוגרים - בקשה מהפדרציה - (בהשתתפות ג'רי קלמן)

קבלנו פניה משולחן העליה באנגליה לקלוט קבוצה של 4 חברים בגיל מעל 35 ועד 53 שנים. הם מאוד רוצים לחרום (לפי יכולתם) להיכנס. הם ישארו במשק חודש ימים ויעבדו 6 שעות ליום. כפר בלום ובית העמק ענו לפניה זו לפני שנה והנסיון עבר בהצלחה, ומספר המתנדבים גדל השנה. נתבקשנו לקבל שתי קבוצות של 4 חברים, כל אחד לחודש ימים.

ה ו ח ל ט: המזכירות הסכימה באופן עקרוני, במידה ונוכל לסדר שכון מתאים וזמן מתאים. ג'רי קלמן קבל על עצמו את האחריות לפרויקט, שהתחיל בזמן שליחותו באנגליה.

8. המזכירה הודיע:

- (א) הוריו של ג'רמי יגיעו בסוף חודש פברואר.
- (ב) בקורים של רות גולן אצל אמה כעת יומיים בשבוע.
- (ג) בקורים של שרי שובל אצל אביה עכשיו פעם בחודש, ולכן אין צורך שהמזכירה תפגוש את שרי מדי חודש כנדון.

9. אחרי הישיבה האחרונה בכפר בלוס, זמי מסר על הצורך לדווח על עתיד בית החינוך בכפר בלוס.

לכן יש לקיים ישיבת המזכירות עם ועדת המשק, עם כמה ממורינו המלמדים בבית החינוך, לקראת האספה.

10. מבחן גרפולוגי

לפני מספר חודשים המזכירות החליטה שכל מועמד לחברות חייב לעשות מבחן גרפולוגי.

נסע מסרה שפנה אליה מספר רב של חברים, השואלים מה? למה? איך? וכו' על המבחן הזה.

המזכירות קבלה את הצעתה להזמין חבר בעלת נסיון להסביר לחברים מה הוא מבחן גרפולוגי ומה מטרתו, ולענות על שאלות. אחר כך הנושא יובא לדיון והחלטה.

11. פנית האחד בקשר לאומנות גרעין הצופים

הנושא יובא לישיבה הבאה של המזכירות, בה תמסר אנפורמציה נוספת.